

حق پناهندگی یا پناهنده ستیزی!

سیاست پناهنده پذیری دولتهای بورژوازی بخصوص کشورهایی که خود را مدافع حقوق بشر و مهد آزادی و دموکراسی معرفی مینمایند، در دهه اخیر محدودیتهای بیشتری را بر سر راه متقاضیان پناهندگی ایجاد کرده است. در روند پیشبرد این سیاست ضدانسانی هر از چندگاهی شاهد نمونه هایی در نقاط مختلف دنیا بخصوص کشورهایی که پناهندگان خود را به آنجا می‌رسانند، هستیم که با تعرض وسیع به حقوق اولیه پناهندگان و قوانین علیه حقوق پناهندگی، پناهنده ستیزی خود را به اثبات می‌رسانند.

در طول هفته گذشته خبر مربوط به پناه آوردن تعداد زیادی از پناهجویان به آبهای استرالیا و ماجرای کشتی نروژی را از بسیاری رسانه های خبری دنیا شنیده اید. تفاسیر راسیستی و ضد پناهندگی در بعضی از این خبرها را نیز میشد کاملاً احساس کرد و تأسف خورد.

استرالیا بنا به موقعیت جغرافیائی و اقتصادی ای که داراست، در چند دهه اخیر، مردمان زیادی از گوشه و کنار دنیا بخود جلب نموده و از این لحاظ میتوان گفت آمار بالایی از لحاظ پناهنده پذیری دارا میباشد. اما استرالیا نیز همچون سایر کشورهای پناهنده ستیز، با برخوردهای ضدانسانی به پناهندگان و نشان دادن ماهیت واقعی خود در مقابل پناهندگان عملاً به جرگه کشورهای پناهنده ستیز درجه اول پیوسته شده است که نمونه بارز آن را در طول هفته گذشته از رسانه های خبری دنیا شنیده اید.

در اواخر ماه آگوست کشتی کوچک چوبی اندونزییای حامل ۴۶۲ پناهنده از کشورهای افغانستان، پاکستان و خاورمیانه، که در مجاورت آبهای ساحلی استرالیا در حال غرق شدن بود، درخواست کمک میکند که توسط یک کشتی باربری نروژی نجات مییابد. دولت استرالیا اجازه ورود پناهندگان به خاک اسرالی را به آنها نمیدهد. کشتی نروژی که قصد دارد به جزیره (کریسمس) در آبهای شمالی استرالیا بیاید، توسط دولت استرالیا مورد تعرض قرارمیگیرد و نیروهای مسلح استرالیا به داخل کشتی باربری نروژی فرستاده میشوند.

این خبر در دنیا سریعاً پخش و با واکنشهای مختلف از جانب سازمانهای بین المللی و گروههای حمایت از حقوق بشر و پناهندگی روبرو میشود در این میان دولت استرالیا با استفاده از تبلیغات ضدپناهندگی در رسانه های خبری خود و کسب بیش از ۷۷ درصد از نظرات مردم در مورد بازپس فرستادن همگی پناهجویان، بر روی باز پس فرستادن پناهندگان و مقابله جدی روی مسئله پناهندگی تاکید کرده و هیچ توجهی به اعتراضات گسترده چه در داخل و چه در خارج استرالیا نکرد تا بالاخره با فشارهای گسترده جهانی دولت استرالیا از باز پس فرستادن پناهندگان خودداری کرده ولی بخشی از آنها را به کشور نیوزیلند و بخش دیگری را به جزیره بسیارکوچک (ناورو) میفرستد البته با تقبل

مخارج پناهجویان. در این میان وکلای مدافع آزادیهای شهروندان به دادگاه شکایت کرده تا پناهجویان را که در شرایط بسیار بد زیستی در داخل کشتی نروژی میباشند به محل دیگری منتقل کنند که باموافقت دادگاه ، پناهجویان به داخل یک کشتی جنگی استرالیائی انتقال مییابند.

برخورد به مسئله پناهندگی در داخل استرالیا و بالاخص در پارلمان استرالیا با واکنشهای مختلفی روبروگشت از طرفی دو حزب اصلی این کشور یعنی لیبرال و لیبر مدافع برخورد جدی به مسئله پناهندگی هستند و احزابی همچون دمکرات و سبز، بهمراه سایر احزاب چپ مخالف قوانین ضد پناهندگی هستند. اما جو بوجود آمده در داخل استرالیا که ناشی از افکار راسیستی میباشد و خود دولت استرالیا به آن دامن میزند، تاثیراتی را بدنبال آورده که در رسانه های خبری استرالیا انعکاس فراوان داشته و سرتیتر اخبار میباشد.

بیشک عمل دولت استرالیا با استقبال گسترده ای از جانب دولتهای بورژوازی در دنیا روبرو خواهد شد واین خود زنگ خطری است که درجهان بلرزه خواهد افتاد و البته سیاست پناهنده ستیزی سالهاست توسط خود سازمانهای مدافع حقوق بشر پایمال گشته و میرود تا هرروز ابعادگسترده تری بخود گیرد. نباید فراموش کرد که حمله بورژوازی جهانی به حقوق پناهندگی بخشی ازحمله سراسری آن به حقوق عمومی انسانی است و از بین رفتن حقوق پناهندگی بمعنای افزایش سرکوب در کشورهای توسعه نیافته میباشد. بایستی به این دولتها جهت رعایت کنوانسیون ژنو بمنظور رعایت حق و حقوق پناهندگی فشار آورد و حمایت همه انسانهای آزاده را به دفاع از حقوق پناهجویان فراخواند.

عرفان مروت جو

۵ سپتامبر ۲۰۰۱